

Dosarul nr.2ra-1636/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : V. Gîrleanu)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Panov, M. Guzun, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Ministerul Justiției și Drangoi Olga, reprezentată de avocatul Pruteanu Vasile,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Drangoi Olga împotriva Ministerului Justiției privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești, repararea prejudiciului material și moral cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021 prin care s-au respins apelurile declarate de Drangoi Olga, și Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 02 iulie 2020, Drangoi Olga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești nr.2-56/10 din 01 februarie 2012 emisă de Judecătoria Anenii Noi și nr. 3ca-44/14 din 26 iunie 2014, încasarea de la bugetul de stat a prejudiciului moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești în mărime de 500 000 lei, a prejudiciului material în sumă de 331 183,35 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 01 februarie 2010 s-a obligat Consiliul sătesc Maximovca, r-nul Anenii Noi de a-i atribui Olgăi Drangoi cota de teren echivalent aflată pe teritoriul satului Maximovca, raionul Anenii Noi cât și cotele de teren ce-i revin lui Coțiuba Dmitrii, Coțiuba Valentina și Coțiuba Ana.

Prin decizia Consiliului satului Maximovca nr.08/01 din 13 octombrie 2011, întru executarea hotărârii judecătorești, s-a dispus de a atribui Drangoi Olga pe teritoriul satului Maximovca cota de teren echivalentă ce-i revine acesteia, iar ca succesori în drepturi și cotele de teren echivalent ce le revin decedaților Coțiuba Dmitrii, Coțiuba Valentina și Coțiuba Ana.

Prin decizia Consiliului satului Maximovca nr.01/08 din 10 februarie 2012, a fost abrogată decizia din 13 octombrie 2011, pe motiv ca în hotărârea judecătorească

din 01 februarie 2010 nu a fost indicată mărimea cotei echivalente și localizarea ei exactă.

Prin decizia Consiliului satului Maximovca nr.04/117 din 19 februarie 2012, s-a dispus respingerea cererii depuse de Drangoi Olga cu privire la atribuirea cotei de teren echivalent din cauză că pământul agricol al Primăriei a trecut conform Hotărârii Guvernului RM nr.349 din 26.05.1992 în proprietatea statului, iar cote de teren echivalent pe teritoriul satului Maximovca lipsesc.

Prin hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 27 septembrie 2012, s-a obligat Consiliul sătesc Maximovca, r-nul Anenii Noi să-i atribuie Olgăi Drangoi, cota de teren echivalent în mărime de 1,32 ha pe teritoriul satului Maximovca raionul Anenii Noi, precum și a fost obligat Consiliul sătesc Maximovca, r-nul Anenii Noi să-i atribuie Olgăi Drangoi ca succesori a lui Coțiuba Dmitrii, Coțiuba Valentina și Coțiuba Ana cota de teren echivalentă în mărime de 1,32 ha pentru fiecare, iar în total 5,28 ha pe teritoriul satului Maximovca, raionul Anenii Noi.

Prin hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 26 iunie 2014, s-a dispus anularea deciziilor Consiliului satului Maximovca nr.01/08 din 10 februarie 2012, prin care a fost abrogată decizia din 13 octombrie 2011 și nr.04/11-7 din 19 septembrie 2012, prin care s-a decis a respinge cererea reclamantei Olga Drangoi cu privire la atribuirea cotei de teren echivalent, a fost obligat Consiliul satul Maximovca de a emite, pentru executarea hotărârii irevocabile a Judecătorei Anenii Noi din 01 februarie 2010, o decizie, prin care să-i fie atribuite în natură Olgăi Drangoi pe teritoriul satul Maximovca r-nul Anenii Noi cota de teren echivalentă ce-i revine în mărime de 1,32 ha și să-i atribuie Olgăi Drangoi, ca succesori a lui Coțiuba Dmitrii, Coțiuba Valentina și Coțiuba Ana, cote de teren echivalente, ce le revin acestora, în mărime de 1,32 ha pentru fiecare, iar în total 5,28 ha.

În temeiul hotărârii Judecătorei Anenii Noi din 26 iunie 2014 a fost emis documentul executoriu nr.CA-44/2014/10, iar prin încheierea executorului judecătoresc Catanoi Sergiu din 27 mai 2015 a fost intentată procedura de executare a documentului.

Reclamanta a indicat că, începând cu data intentării procedurii de executare, executorul judecătoresc Catanoi Sergiu a expedit mai multe adresări Consiliului și Primăriei satului Maximovca cu solicitări de a executa hotărârea judecătorească și de a emite decizia de atribuire a cotelor de teren echivalent conform hotărârii instanței de judecată, care însă nu s-au soldat cu rezultate pozitive, astfel că hotărârea judecătorească a rămas neexecutată pe parcursul a mai bine de 6 ani.

Consiliul satului Maximovca în toată această perioadă a mînat executarea hotărârii judecătorești, la multiplele ședințe în cadrul cărora a fost pusă în discuție întrebarea alocării cotelor de teren, amânând examinarea acestora din motive nejustificate.

Astfel, la 10 decembrie 2015, Consiliul satului Maximovca a adoptat decizia nr.09/9 cu privire la examinarea documentului executoriu, în care a fost menționat că în legătură cu examinarea la Curtea de Apel a cererii de revizuire declarată de Drangoi Olga, executarea (neexecutarea) deciziei să fie pusă în discuție după primirea deciziei Curții de Apel.

În aceeași zi, executorul judecătoresc a întocmit proces-verbal cu privire la neexecutarea hotărârii judecătorești, acesta fiind adus la cunoștința tuturor

consilierilor.

La 27 ianuarie 2016, executorul judecătoresc a mai întocmit un proces-verbal cu privire la neexecutarea hotărârii judecătorești, acesta fiind înmănat contra semnătură secretarului Consiliului pentru a fi adus la cunoștința consilierilor, în acesta fiind expuse prevederile art.318 din Codul contravențional, art.152 alin.(4) din Codul de executare, art.320 din Codul penal.

La 16 februarie 2016, la ședința Consiliului satului Maximovca, în pct.5 al ordinii de zi, a fost inclusă întrebarea cu privire la examinarea documentului executoriu nominalizat privind obligarea Consiliului Primăriei satului Maximovca să-i atribuie Olgăi Drangoi cota de teren echivalent pe teritoriul satul Maximovca, cât și cotele de teren ce le revin lui Dmitrii Coțiuba, Coțiuba Valentina și Coțiuba Ana, în care Consiliul a decis a lua act de documentul executoriu, iar executarea sau neexecutarea se va hotărî după pronunțarea deciziei irevocabile a instanțelor de judecată, decizia fiind votată pro de toți cei prezenți.

La 20 iunie 2017, la ședința Consiliului satului Maximovca s-a dispus de a lua act de documentul executoriu, însă pe motiv ca nu erau prezenți toți consilierii, hotărârea sa fie luată la o altă ședință.

Menționează că decizii asemănătoare au fost adoptate și în cadrul ședințelor Consiliului satului Maximovca din 14 februarie 2018, 25 aprilie 2018, 24 august 2018, 28 noiembrie 2018, 17 ianuarie 2019, 19 martie 2019.

La 24 ianuarie 2018, în adresa Consiliului satului Maximovca și a fiecărui consilier, cu aviz recomandat, de executorul judecătoresc a fost expediată o solicitare, prin care executorul judecătoresc a solicitat ca la ședințele Consiliului sa fie inclusă pe ordinea de zi întrebarea privind alocarea cotei de teren echivalent Olgăi Drangoi și în fiecare caz să i se prezinte procesul-verbal al ședinței, în care sa fie indicat cine și cum a votat.

Adresări similare au mai fost expediate în adresa Consiliului satului Maximovca de executorul judecătoresc la 03 decembrie 2015, 02 februarie 2016, 01 aprilie 2016, 22 noiembrie 2016, 16 mai 2017, 30 iulie 2018, 19 septembrie 2018, 24 septembrie 2018, 16 ianuarie 2019, 18 ianuarie 2019, acestea fiind ignorate cu desăvârșire.

La 20 decembrie 2010, după intrarea în vigoare a hotărârii Judecătoriei Anenii Noi din 01 februarie 2010, s-a dispus obligarea Consiliului satului Maximovca, r-nul Anenii Noi de a-i atribui reclamantei cota de teren echivalent aflată pe teritoriul satului Maximovca, raionul Anenii Noi cât și cotele de teren ce-i revin lui Coțiuba Dmitrii, Coțiuba Valentina și Coțiuba Ana, întru executarea hotărârii, executorul judecătoresc Catanoi Sergiu a aplicat sechestrul asupra bunului imobil, teren agricol nr. cadastral 1032102.019 cu suprafața de 5,28 ha.

Argumentul precum că Primăria nu dispune de terenuri agricole libere este unul inventat, deoarece ultima a încheiat contracte de arendă pe anumite terenuri agricole chiar și după emiterea hotărârii judecătorești favorabile reclamantei: la 12 decembrie 2012, a fost încheiat contractul de arendă a bunului imobil - teren agricol cu nr. cadastral 1032101046, iar la 10 decembrie 2018 - a bunului imobil cu nr. cadastral 10321020029, în ambele cazuri suprafața terenurilor este mai mare decât cea acordată reclamantei prin hotărârea judecătorească.

Potrivit datelor Biroului National de Statistica și tabelului calculelor pierderilor, alcătuit în temeiul acestora de reclamantă, pentru perioada 2010 - 2019, reclamanta a

avut pierderi de 331 183,35 lei prin faptul ca nu a putut folosi terenul dispus spre acordare pentru recoltarea culturilor agricole.

Astfel, prin neexecutarea hotărârii judecătorești și prin actele adoptate de Consiliul satului Maximovca, aceasta a fost umilită, creându-se impresia că administrația publică locală nu dorește să execute hotărârea judecătorească.

Reclamanta a susținut că, a suferit mult pentru imposibilitatea de a prelucra terenul agricol și a obține dividende, a avut situații de stres, legate de necesitatea de a se adresa în instanțele de judecată și la executorul judecătoresc pentru a-și apăra drepturile sale, ignorate de Consiliu și de consilieri, motiv pentru care consideră că i s-a adus un prejudiciu moral estimat la suma de 500 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Drangoi Olga.

S-a constatat încălcarea dreptului Olgăi Drangoi la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești nr. 2-56/10 din 01 februarie 2012 emisă de Judecătoria Anenii Noi și nr. 3ca-44/14 din 26 iunie 2014.

S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției suma de 80 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești. În rest acțiunea a fost respinsă.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de fond a reținut că, prin confirmarea eliberată de executorul judecătoresc Catanoi Sergiu din 25 iunie 2020, se atestă că la executare silită se află titlurile executorii: nr.2-56/10 din 01.02.2010 emis de Judecătoria Anenii Noi și nr.3CA-44/2014 din 26.06.2014 emis de Judecătoria Anenii Noi.

La 20 decembrie 2010, executorul judecătoresc a aplicat sechestrul pe terenul nr.1032102.019, extravilan, cu suprafața de 5,28 ha, situat în satul Maximovca, r-nul Anenii Noi.

Din 12 iulie 2010 pînă în prezent, executorul judecătoresc a întreprins un șir de măsuri de executare a titlurilor executorii, însă care nu s-au soldat cu succes. Executorul judecătoresc a întreprins măsuri în vederea executării titlurilor executorii, însă acestea au rămas neexecutate pînă în prezent, din cauza debitorului Consiliului satului Maximovca, r-nul Anenii Noi.

Procedura de executare durează de 10 ani și nu a avut loc, întreaga perioadă de neexecutare s-a datorat pasivității și inacțiunilor manifestate de autoritatea responsabilă de executare, Consiliul satului Maximovca, r-nul Anenii Noi, care nu a manifestat diligență și nu a întreprins acțiuni în vederea executării hotărârii.

Instanța a constatat că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul nr.1032102.019, cu suprafața de 5,28 ha, care a fost identificat de executorul judecătoresc, aparține satului Maximovca r-nul Anenii Noi și asupra căruia executorul judecătoresc a aplicat sechestrul.

Consiliul satului Maximovca nu execută hotărârea judecătorească din 2010 și 2014 sub diferite motive, totuși în anul 2012 și 2018 au fost încheiate contracte de arendă a terenurilor agricole cu persoane terțe, astfel, se prezumă că totuși se dispune de terenuri, fiind încheiate contracte de arendă, însă nu se execută hotărârile judecătorești în privința Olgăi Drangoi.

Prin urmare, instanța de fond a reținut că, neexecutarea în continuu a hotărârii judecătorești, constituie o încălcare a drepturilor reclamantului Drangoi Olga la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și prezintă o violare a

dreptului subiectiv al acestuia, garantat de art.6 par.1 CEDO.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020, la 23 noiembrie 2020 avocatul Vasile Pruteanu acționând în interesele Olgăi Drangoi a declarat apel solicitând casarea parțială a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii înaintate.

La 01 decembrie 2012, Ministerul Justiției a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020, solicitând instanței casarea parțială a acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii înaintate de Drangoi Olga.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021 s-au respins apelurile declarat de Drangoi Olga și Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020.

La 13 septembrie 2021, Ministerul Justiției a declarat recurs solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020, cu emiterea unei hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

Temei de declarare a recursului Ministerul Justiției a invocat prevederile art. 432 alin. (1), alin. (2), lit. c) din Codul de procedură civilă.

În motivare a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei a aplicat eronat normele de drept material privind încasarea prejudiciului moral prin prisma Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011.

Aprecierea judecătorului privind evaluarea daunelor morale este subiectivă. Criteriile care stau la baza cuantumului despăgubirilor trebuie să fie obiective împărtășind criteriul general evocat de instanța europeană, potrivit căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

La stabilirea compensației pentru prejudiciul moral instanțele investite cu judecare fondului nu au ținut cont de comportamentul părților, importanța procesului pentru reclamant, precum și durata neexecutării hotărârii judecătorești.

Astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe eronat a interpretat dreptul material cu privire la repararea prejudiciului moral.

La 23 septembrie 2021, Drangoi Olga, reprezentată de avocatul Pruteanu Vasile a declarat recurs solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020, și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivare a indicat că, instanța de apel judecând cauza instanța de apel a repetat argumentele instanței de fond.

A trecut în mod superficial asupra argumentelor recurentului, nu a dat apreciere corectă a probelor prezentate, a constatat greșit starea de fapt a lucrurilor, nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță la repararea prejudiciului material și moral.

Suma acordată cu titlu de prejudiciu moral este una insuficientă și nu este una

echitabilă, deoarece nu acoperă suferințele provocate reieșind din perioada de neexecutare a hotărârii judecătorești.

Instanța de apel nu a aplicat corect prevederile art. 5 din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Hotărârile judecătorești au rămas neexecutate timp de 10 ani și astfel nu a putut dispune de bunurile sale, terenurile agricole, destinația cărora este cultivarea producției agricole.

Recurentul a invocat că, a prezentat probe concludente, pertinente, utile și veridice în sensul art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă prin care să convingă instanța că pretenția privind încasarea prejudiciului material este întemeiată.

Astfel, în mod nejustificat și neîntemeiat instanțele inferioare au respins cerința privind încasarea prejudiciului material, deoarece sunt întrunite condițiile prevăzute de lege.

Temei de declarare a recursului, a indicat prevederile art. 432 alin. (1), alin. (2), lit. c) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursurilor, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 iunie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit dovezii de la fila dosarului 211 instanța de apel a comunicat participanților la proces decizia motivată la 25 iulie 2021, respectiv cererile de recurs sunt depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 28 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursurile, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat potrivit avizelor de recepție de la fila dosarului 226-227.

Până la data examinării recursului, intimații nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

În cauza *Cocchiarella vs Italia* nr. 64886/01, §§ 143-147, 29 martie 2006, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stipulat că, instanțele naționale pot recunoaște existența încălcării și acorda o sumă care reprezintă doar 45% din suma pe care ar fi acordat-o însăși Curtea în mod normal.

Respectiv, la caz constatarea încălcării dreptului Olgăi Drangoi la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești și acordarea sumei de 80 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești este una rezonabilă și în corespundere cu jurisprudența Curții Europene.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Ministerul Justiției și Drangoi Olga, reprezentată de avocatul Pruteanu Vasile nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Ministerul Justiției și Drangoi Olga, reprezentată de avocatul Pruteanu Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari